

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1938-1939.

Wetsvoorstel strekkende tot vaststelling der tarweprijzen dienende als grondslag der pachten in natura.

TOELICHTING.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De tarwevalorisatie 1938 is ongetwijfeld door de Regeering in het leven geroepen om de landbouwers te helpen in de moeilijke omstandigheden waarin zij leven. De bedoeling is geweest voor de tarwe een verkoopprijs te verzekeren die den kostprijs benadert, om achteraf door het toestaan van teeltpremies zelfs een redelijke winstmarge te verzekeren.

Niemand zal durven beweren dat de bedoeling van de Regeering geweest is, de pachters schade toe te brengen en aan de eigenaars van landbouwgronden het voordeel der tarwevalorisatie toe te kennen. Dat is in werkelijkheid nu toch het geval.

Dit kan men bewijzen met een eenvoudig voorbeeld uit de praktijk.

Gesteld een landbouwer uit de tarwestreek die 100 hectaren in huur heeft, aan 5 zakken per hectare, waarop hij 10 hectaren tarwe verbouwt. Nemen wij de gemiddelde opbrengst aan van 28 zakken per hectare, en nemen wij ook aan dat door het huidige valorisatiestelsel, de inlandsche tarwe 30 frank per zak boven den wereldprijs, verhoogd met de vergunningstaks, wordt gehouden.

Onze pachter zal op $28 \times 10 = 280$ zakken een geldelijk voordeel vinden van $280 \times 30 = 8,400$ frank. Laat ons daarbij nog aannemen dat hij een

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1938-1939.

Proposition de loi tendant à fixer les prix du froment servant de base pour les baux en nature.

DÉVELOPPEMENTS.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'intention du Gouvernement, en organisant la valorisation du froment en 1938, a été, sans aucun doute, de venir en aide aux cultivateurs, dans les circonstances difficiles qu'ils traversent. Le but était d'assurer au froment un prix de vente se rapprochant du prix de revient, pour créer par la suite, grâce à des primes à la culture, une marge bénéficiaire raisonnable.

Nul n'osera prétendre que le but que se proposait le Gouvernement était de nuire aux fermiers et de réserver aux propriétaires terriens le bénéfice de la valorisation du froment. C'est cependant ce qui s'est passé en réalité.

Je prouverai cela par un simple exemple tiré de la pratique.

Supposons un cultivateur de la région à froment ayant 100 hectares en location à 5 sacs à l'hectare, dont il consacre 10 hectares à la culture du froment. Admettons un rendement moyen de 28 sacs à l'hectare et admettons également que le système actuel de valorisation maintient le prix du froment indigène à 30 francs au-dessus des prix mondiaux, augmentés de la taxe de licence.

De ses $28 \times 10 = 280$ sacs, notre cultivateur retirera un avantage pécuniaire de $280 \times 30 = 8,400$ francs. Admettons encore qu'il touchera, du

premie van 500 frank per hectare tarwe krijgen zal van het Ministerie van Landbouw.

Totaal geldelijk voordeel :

$$8,400 + 5,000 = 13,400 \text{ frank.}$$

Hij zal echter als verhooging van pachtsom te betalen hebben $500 \times 30 = 15,000$ frank.

Uit dit eenvoudig voorbeeld blijkt dus overduidelijk dat niet alleen al het voordeel der valorisatie in de zakken der eigenaars zal terecht komen, maar dat de pachters er daarboven nog geldelijk verlies zullen door lijden.

Indien het verschil tusschen den kunstmatig hooggehouden prijs in het binnenland en den wereldprijs der tarwe, verhoogd met de vergunnings-taks, nog grooter wordt, hetgeen zeer waarschijnlijk is, wordt het nadeel voor de pachters natuurlijk nog grooter.

Veronderstellen wij bv., een prijsverschil van 50 frank.

Voordeel van den pachter

$$280 \times 50 = \text{fr. } 14,000$$

Voegen wij daarbij de teelt-

$$\text{premie.} \quad . \quad . \quad 500 \times 10 = \text{fr. } 5,000$$

Totaal voordeel van den pach-

$$\text{ter} \quad . \quad . \quad . \quad . \quad . \quad \text{fr. } 19,000$$

Nadeel van den pachter

$$500 \times 50 = \text{fr. } 25,000$$

Het is daarom ook begrijpelijk dat de mistevredenheid in de landbouw-middens zeer groot is en vooral in die streken waar de pachters in natura zeer talrijk zijn.

Om dit groot bezwaar tegen het huidige valorisatiestelsel te ondervangen, hebben wij dit wetsvoorstel ingediend, en zijn ervan overtuigd dat de Hooge Vergadering het in den kortst mogelijken tijd zal goedkeuren. Aldus zal uit de gemoederen onzer landbouw-bevolking een groote onrust weggenomen worden, en zal de graanvalorisatie het doel bereiken dat werd vooropgesteld.

DE BOODT.

Ministère de l'Agriculture, une prime de 500 francs à l'hectare.

Avantage pécuniaire total :

$$8,400 + 5,000 = 13,400 \text{ francs.}$$

Il aura cependant à payer une augmentation de fermage de $500 \times 30 = 15,000$ francs.

Ce simple exemple montre donc à suffisance que non seulement tout le bénéfice de la valorisation reviendra aux propriétaires, mais que les locataires supporteront encore une perte financière.

Si la différence entre le prix intérieur, relevé artificiellement, et le prix mondial, augmenté de la taxe de licence, s'élargit encore — ce qui est très probable — les pertes subies par les locataires deviendront évidemment plus fortes.

Prenons par exemple une différence de prix de 50 francs.

Avantage du locataire

$$280 \times 50 = \text{fr. } 14,000$$

Ajoutons-y la prime à la cul-

$$\text{ture} \quad . \quad . \quad 500 \times 10 = \text{fr. } 5,000$$

Avantage total du locataire,

$$\text{fr. } 19,000$$

Pertes du locataire

$$500 \times 50 = \text{fr. } 25,000$$

Ceci nous donne l'explication du très profond mécontentement qui règne dans les milieux agricoles et spécialement dans les régions où les baux en nature sont très nombreux.

C'est pour supprimer ce grief très sérieux contre l'actuel système de valorisation que nous avons déposé cette proposition de loi, et nous sommes convaincus que la Haute Assemblée l'approuvera dans le plus bref délai.

Ainsi se calmeront les esprits fortement troublés de notre population agricole et ainsi la valorisation du blé atteindra le but proposé.

**Wetsvoorstel strekkende tot vaststelling
der tarweprijzen dienende als grondslag
der pachten in natura.**

EERSTE ARTIKEL.

Niettegenstaande elke strijdige, voorafgaande of volgende overeenkomst, mag de tarweprijs die als grondslag moet dienen voor de berekening van de pachtprizen in de landpachten, niet hooger zijn dan de gemiddelde prijs van al de vreemde tarwesoorten van goede bakwaarde te Antwerpen genoteerd, waarbij de vergunnings-taxe in dezen prijs begrepen wordt.

ART. 2.

Binnen de maand van de bekendmaking dezer wet, benoemt de Koning een Commissie belast met het vaststellen, elke week, van den tarweprijs die als grondslag moet dienen bij het berekenen der pachtprizen, overeenkomstig artikel 1.

Voor de berekening van dezen basisprijs, komen eveneens in aanmerking, door bemiddeling van bedoelde Commissie, de prijzen betaald met ingang van 15 Augustus 1938.

Deze Commissie is samengesteld uit twee grondeigenaars, twee landbouwers-pachters, een vertegenwoordiger van het Ministerie van Landbouw en een vertegenwoordiger van den graanhandel op de Beurs te Antwerpen.

ART. 3.

Deze wet is, zoo noodig, van toepassing voor de pachten van 1938 en 1939.

**DE BOODT.
CRIQUELION.**

**Proposition de loi tendant à fixer les prix
du froment servant de base pour les
baux en nature.**

ARTICLE PREMIER.

Nonobstant toute convention contraire, antérieure ou postérieure, le prix du froment servant de base au calcul des fermages dans les baux à ferme ne pourra être supérieur au prix moyen de tous les blés exotiques de qualité panifiable, cotés à Anvers, la taxe de licence étant incorporée dans ce prix.

ART. 2.

Dans le mois de la publication de la présente loi, le Roi nommera une Commission chargée de fixer chaque semaine le prix du froment qui doit servir de base au calcul des fermages, conformément à l'article 1er.

Pour la fixation de ce prix de base, il y a lieu de faire entrer également en ligne de compte à l'intervention de cette même commission, les prix pratiqués à partir du 15 août 1938.

Cette Commission est composée de deux propriétaires fonciers, deux exploitants agricoles locataires, un représentant du Ministère de l'Agriculture et un représentant du commerce de grains sur la place d'Anvers.

ART. 3.

La présente loi est d'application pour les fermages de 1938 et 1939, pour autant que de besoin.